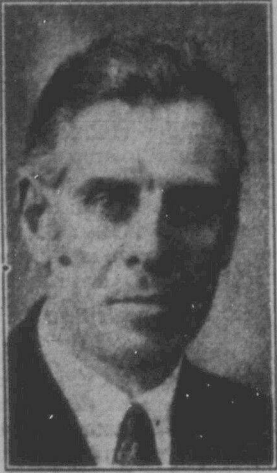

ХТО Є КОМУНІСТИЧНІ КАНДИДАТИ?

Кандидатів Комуністичної Партії номінують за їхню спосібність представити партійну програму і за їхню відданість робітничому рухові. Вони не вступають як окремі особи, покликуючися на свої "рекорди", як це роблять кандидати незалежної партії праці й Сивік Прогрес Асоційшен. Вони завжди відповідають перед своєю партією. Вони, вибрані чи ні, мусять виконувати рішення партії й залишатися вірними своїм соціалістичним принципам, бо в протинний випадку будуть викриті партією перед робітниками.

Шість робітників, що зістали номіновані, є старими борцями в робітничій русі. Ось тут подаємо короткий огляд про них.

ПЕРША ВАРДА

ДЕЙВІД Е. БОТЛЕР,

кандидат на алдермена в першій варді, є повернувшим жовніром, який боровся на війні за те, щоб зробити "країну відповідною для життя героїв", а сьогодні опинився в нужді та отримує від міста нуждену "допомогу". Він бере провідну участь у русі безробітних і на багатьох засіданнях міської ради предкладав домагання Манітобського Товариства Безробітних. Він розуміє проблеми безробітних і буде лояльно виконувати партійну програму боротьби.

ДРУГА ВАРДА

МАРТИН ДЖ. ФОРКІН,

кандидат на алдермена в другій варді, був партійним кандидатом у Північно-Центральній Вінніпегу в недавніх федеральних виборах і дістав 500 клясових голосів проти архіреформіста Вудсворта. Цей робітник є також повернувшим жовніром, який від часу своєї демобілізації є переїзджаним довгого часу. Після провладухом безробітних у Брендоні, він є тепер партійним організатором у Вінніпегу й одним з провідників безробітних.

ІЗРАЕЛЬ ЛІВАЙ,

кандидат на шкільного треста в першій варді, є старим робітником у бойовій робітничій русі, а також знає потреби індустріальних робітників. Він був одним з піонерів, які розробили прерії для Монреальського Банку й Сінпара. Він працює серед безробітних і сам є безробітний. Є членом Комуністичної Партії від багатьох років.

С. СИМКІН,

кандидат на шкільного треста в другій варді, є молодим робітником, що працював від років у русі молоді і в загальній робітничій русі. Тепер він є секретарем місцевої Комуністичної Партії і лояльним робітником у революційній пролетарській русі.

ТРЕТЯ ВАРДА

В. Н. КОЛІСНИК,

кандидат на алдермена в третій варді, вже через чотири роки був комуністичним алдерменом у міській раді. Він завжди боровся за інтереси робітників у міській раді й по-за нею та працював над організування руху безробітних. Цього року його два рази насильно викликали з міської ради за викривання антиробітничого становища алдерменів незалежної партії праці. Тов. Колісник через багато років працював у робітничій русі і показав себе першої класи борцем на трудній становищі, будучи одним з представників босів у міській раді.

АНДРИЙ БЛЕШЬКИЙ,

кандидат на шкільного треста в третій варді, був партійним кандидатом минулого року на те саме становище. Він також працював роки в лівій робітничій русі й відає весь свій час та енергію на підготування робітничої класи до перебрання політичної влади. Він, якщо буде вибраний, буде так само боротися в шкільній раді, як тов. Колісник боровся в міській раді. Комуніст робітник, як член шкільної ради, може зробити багато в справі ознайомлення робітників з капіталістичною контролею їхніх дітей.

РЕДАКТОРИ "УКР. ГОЛОСУ" НАСМІХАЮТЬСЯ НАД БЕЗРОБІТНИМИ

В останньому числі "Укр. Голосу" на першій стороні вміщено "новинку", в якій оповідається, що якийсь там "милосердий" пекар в Нью-Йорку Ізидор Висоцький сказав спекти 800 бохонців хліба й роздати їх безробітним. Він обійшов всюди, "де люди домають двері, домагаючись праці", однак хліба не хотіли брати — зазедво роздав 50 бохонців! Потім "вдався в найубогаїший дістрікт, але й там лише з трудом находив охочих брати дарований хліб". Коли якийсь бідній жіноці, що має велику родину, сказав "бери хліб обремком", то жінка відповіла: "Не треба, що варт хліб без масла!" Отак "намучився" отой пекар і вернув до дому з 450 бохонцями хліба, бо немав кому їх роздати. Прочитавши отাকে, певно не один скаже: здалося б редакторам піти на збавдання до психіатрів, бо певно, що в їхніх головах щось не гаразд. Кожен дуже добре знає, що коли б в першому ліпшому місті, от хоч би й у Вінніпегу,

зовсім не було безробіття, щоб навіть люди були ситі й мали за що купити їди, то проте коли б якась пекарня проголосила, що вона завтра роздасть кілька тисяч бохонців хліба безплатно, то вже коло неї стояв би хвіст на кілька блоків і в тому хвості стояли б і самі редактори "Укр. Голосу".

Але тут йде мова про місто, що має сім мільйонів населення, про місто — де поруч себе панує нечуване багатство й найстрашніша нужда, яку тільки може людина собі уявити.

Зараз же, в часі страшної економічної кризи, в Нью-Йорку є кількост тисяч безробітних, що цілими днями вистояють в довгах хвостах коло різних установ, де ім за цілий день стояння вдається часом дістати кусок хліба чи копик гарячої води. Зараз в Нью-Йорку, як і в кожному великому місті, робітники трояться отою зогнілою поживою, яку голодні вибірають з "гербижд кенів" по бек-лайнх.

А петлюрівські недолюдки пишуть, що якийсь там "дуже добрий" чоловік спік 800 бохонців хліба для голодних і навіть подовини це міг роздати.

Роздати даремно не міг і рішав продати. Люди не хотіли брати хліба, бо хліб без масла нічого не варта. Ну, а хіба ж той продавець продає хліб з маслом? Чи коли Рипинді пекар привозить хліб, то додає до него й масло?

Ні, розуміється, що ні. Редактори "Укр. Голосу" знають, що вміщена ними новинка — є звичайна брехня, подла клевета на безробітних. Адже ж зараз в Нью-Йорку буржуазія дійшла до того, що щоб не давати безробітним допомоги, то заставила їх продавати на вулицях яблука. Видає безробітному баку яблук, визначує ціну й що безробітний заробить — це й його. Тисячі безробітних стоять отак на вулицях Нью-Йорку й продають яблука, щоб заробити хоч кілька центів на кусок хліба.

А редактор "Укр. Голосу" каже нам, що якийсь там чоловік не міг хліба роздати. Це є нічого іншого, як тільки подлий глум гнілої петлюрівщини над голодними безробітними.

ВЕЛИКИЙ МІТІНГ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ НА ЗАКІНЧЕННЯ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ

ВІДБУДЕТЬСЯ

В ЧЕТВЕР, 27. ЛИСТОПАДА, О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

ПРОМОВЛЯТИ БУДУТЬ ВСІ ПАРТІЙНІ КАНДИДАТИ

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ! ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕНІШЕ НА ЦЕЙ МІТІНГ, ЩОБ ПОСЛУХАТИ ВИЯСНЕННЯ ВСІХ НАЙВАЖЛИВІШИХ ПИТАНЬ В ЗВ'ЯЗКУ З ТЕПЕРІШНИМИ ВИБОРАМИ. ЗРОБІТЬ ЦЕ РОБІТНИЧЕ ЗІБРАННЯ УСПІШНИМ!

ЗНАЙДЕНИХ \$100,000!

Буквально сто тисяч доларів, знайдених грошей повинно повернутися назад в кишені горожан міста Вінніпегу, якщо вони угодять своїми голосами на 28 листопада "байло", яке ждає \$750,000 на збільшення системи ogrivanna парового міського "Гайдро".

Менеджер Гайдро Дж. Дж. Гаско зробив це злепивши договірковичі плани збільшення, якщо голосуючі його угодять. Ця сума є опорта на факті, що за кожних сто мільйонів кильватних годин електрики з Пойнт ді Боя електро-станції Гайдро дістає \$100,000.

Цих \$100,000 сказав мр. Гаско, це гроші зроблені з парової ogrivannil, що змарнувалася б, як би вода сила не була в повній використана.

"Теперішнє "байло" є предложене, щоби уможливити Гайдрові застати такі самі згодпозаживлення в електриці на Стейв Фолз, вилдши на це \$750,000.

Площа, яку це збільшення обслуговуватиме, знаходиться між вулицями Портедж, Асінбойн, Колоні і Шербурк. Інтерери Development компанії має чартер на площу між рівером а Портеджа вулицею. Якщо ви цього байло не одобрите б, мр. Гаско предсказує, що приватна ця компанія владеться до міської ради, щоби дістати чартер на площу знову такою і мабуть дістане. Гайдро планує вилдти ці гроші протягом трьох або чотирьох років, зуживаючи більшу часть протыгом 1931 року на будову "бустер" станції, яка буде залучена з ogrivannem на Рунгер вулиці. З бичом часу систем парового ogrivannil збільшиться на полизувє і за-хад міста.

Звісно, ця грош "байло" є після висказів Гаска заощадити для міста гроші уживаючи сили аоди, яка марнеться в Стейв Фолз, на ogrivannil парової "бустер" станції коштуватиме приблизно \$300,000.

НЕ КИДАЙТЕ МАРНО \$100,000! ГОЛОСУЙТЕ В ПЯТНИЦЮ, 28-ГО ЛИСТОПАДА ЗА БАЙЛО ДЛЯ ПОБІЛЬШЕННЯ ПАРОВОЇ ОГРИВАЛЬНИ МІСЬКОГО ГАЙДРО

ВСТУПАЙТЕ ДО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ!

Не досить голосувати на муніципальних виборах — треба ставати в їх ряді і будувати партію. Комуністична партія є партією робітничої класи, без якої не може бути мови про соціалізм. Ціла історія робітничого руху показує нам, що без сильного централізованого керівництва, всяка мова про перебрання влади працюючою класою не вартує нічого.

Комуністична Партія Канади росте з кожним днем. Через останніх кілька місяців гострої депресії і масових алднів багато робітників стали членами партії і зараз беруть активну участь в її роботі.

Боротьба робітничої класи за соціалізм поширюється і стає у спільною вміру того, як будуються і розвиваються комуністична партія.

Перед робітниками Канади стоять великі завдання. Потрібно організувати сильних воїнів серед неорганізованих робітників в зараз більша, як будь-коли перед тим. Треба негайно постаратися, щоб безробітних робітників і тих, які ще працюють, об'єднати в одну солідну громаду. Мусить відбуватися Боркере Юніті Ліг, яка буде бовним осередком робітничого руху і яка буде стояти в опозиції до корупційного Трейде енд Лейбор Конгрес та до Веєканадійського Конгресу Праці.

Коли ми будемо мати сильну комуністичну партію, яка буде мати за собою вплив широких

працюючих мас, тоді ми ще успішніше будемо викривати реакційну політику ІПП та її реакційний провід.

Товариші робітники! Коли ви вірите в наші принципи і в нашу програму класової боротьби, то повинні слідувати аналітичній формі, записати її нашіше подану адресу і стати членом партії вашої класи.

АПЛІКАЦІЙНА ФОРМА

Я, нижче підписаний, годуюся з принципами і програмою Комуністичної Партії Канади, прирікаю бути активним в її рядах і повинуватися її рішенням і тому заложуюсь в її члені.

Імя

Адреса

Запішіть аплікацію до:
Р. О. Box 3671, Station B,
Winnipeg, Man.

СЕЙНТ БОНІФЕЙС, МАН.

Оцим подається до відома всім робітникам і робітницям в Сейнт Боніфейс і околиці, що старанням робітничих організацій в Сейнт Боніфейс, відбудеться в суботу, 22 листопада, в 8.30 годині вечером в Укр. Роб. Домі ЗАБАВА З ТАНЦІ-МИ в користь української робітничо-фермерської преси. Приходіть громадо. Музика добрана. Початок в 8.30 годині вечером. Забавком.

КАНАДІЙСЬКА ПШЕНИЦЯ І БРИТІЙСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ

(Докічненнє.)
Французька загроза Канаді.
Що заведення високого мита в Канаді, що його встановив консервативний уряд, не позитало без відгомону, вказують на це французькі торговельні часописи. Французько-канадійський торговельний договір з 1922 року був дуже критично-важний канадійськими консерветами, які домагалися його покінчення. Канадійська торго-вля з Францією є вже досить корисна для Канади, однак це не адоволяє зростаючій імперіалістичній захланності канадійської буржуазії. В 1920 році Франція продала Канаді товарів на суму 536 мільйонів фран-

ків, а за це купила в Канаді товарів на 843 мільйони франків. В цім пшениці за 592 мільйони франків. "Індустріальний Журнал" в Парижі грозить Канаді такими словами: "Здається, що не є ко-рисином для Канади напитати собі обурення такого вартісно-го покуця, як французький ринок, що є в закупні канадійської пшениці другим по Брис-танії. Головно зараз нічого не збороняє Франції звернутися за купном пшениці до таких країн, як Аргентина, Злучені Держави, Австралія і інші, якіють засіяно пшеницею прибли-зно 120 мільйонів акрів, а Ра-дянський Союз мав: в 1913 році 215 мільйонів акрів; в 1928

році 220 мільйонів акрів; в 1930 році 260 мільйонів акрів. Перед війною царська Росія вивозила річно пересічно око-ло 120 мільйонів бушлів пше-ниці, а часами навіть так ба-гато, як 225 мільйонів . бушлів. Бритійська статистична фірма Брумгол оцінює, що радян-ський експорт пшениці цього року виноситиме від 70 до 80 мільйонів бушлів. Тижневі зві-ті радянського експорту пше-ниці є майже такі самі, як канадійської експорти. "Червона" (радянська) пшениця конку-рує успішно канадійську пше-ницю на британських ринках, а її якість щодо муки і певича є першою по канадійській, від-повідно до досвідів, зроблених перед 6 місяцями таки у Вінні-пегу.

Переваги соціалістичної про-дукції є надто великі, щоб їх тут перечислювати, та величез-на криза, яка охопила західних

фермерів, роблячи з них же-браків — можна сімло сказати, що Радянський Союз випереди-ть Канаду, як першорядний продуцент пшениці вже в короткім часі. Це значить, що ні ринки, які Канада має це, го-ловно в Британії, стануть неба-рими ринками Радянського Со-юзу. Розуміється, що еконо-мічна блокада, яка щораз то більше посилюється проти Ра-дянського Союзу, може припи-нити успішність Канади з бри-танійського і європейських рин-ків. Але залежність Британії від імпорту пшениці і цей факт, що вона погрозуватиме закупу пшениці в найтійшим місці продукції, де Британія ще до того матиме вигляди корис-ного товарообміну, який не є можливий з Канадою, буде о-значати, що вона буде й надалі купувати радянську пшеницю в більший скількості.

Все це загострить противен-

ства між Британією а домінію-ми, головно Канадою і Австра-лією, а Великою Британією Канада може забути за надію викарбатися з свого еконо-мічного болота при помочі збільшеного товарообміну в межах імперії, навіть хоч би з цього сумнівного сну повстало щось менш більш конкретного.

Внутрішня криза кожного чле-на так званого "commonwealth of nations", про яку так голо-сно говорить соціал-фашист МекДоналд, як також ціла низ-ка противорічних інтересів, які визначають відносини між ними, зроблять всяку розвязку їхніх труднощів цілком немо-жливою.

"Міжнародна рільнична криза буде зростати через ці суне-речности. Одним із могутніх чинників в цих подіях буде зріст експорту із Радянського Союзу по таких цінах, яких імперіалістична конкуренція не

з зможе побити, бо вони вільні від ренти, проценту і профіту. Це матиме в своїм соціалістичному наслідку посилення приготу-вання до війни проти Радян-ського Союзу, головню з боку тих країн, які потерплять най-більше від цього економічного удару. В цім домінія Канади гратиме провідну ролю. Невда-ча Бенетових торгів в Лондоні буде значом для офензивного руху нечуваної зайдливості так проти Радянського Союзу, як проти революційного руху, який наростає в Канаді.

Наслідок втрати пшеничних ринків на маси канадійських продуцентів пшениці можли-тільки уявити собі. Їхнє тепе-рішнє сумне положення є тільки початком довгого процесу примирання голодом, який м-ожливо скінчиться тільки револю-ційним виступом в спілі з зу-божливим пролетаріатом міст.

Леслі Моріє.